

ಅಜ್ಜಿ ಮತ್ತು ಇಲಿ

ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಳು. ಅಜ್ಜಿಗೆ ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳು, ನೆಂಟರು- ಇಷ್ಟರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬಳೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಳು. ಅಜ್ಜಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಕಾರಣ ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅಜ್ಜಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಕಾಳು ಮುಂತಾದವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಂದು ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಜ್ಜಿ ಎಷ್ಟೇ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟರೂ ಯಾವುದೋ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಇಲಿ ಬಂದು ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಅಜ್ಜಿಗೆ ತುಂಬಾ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

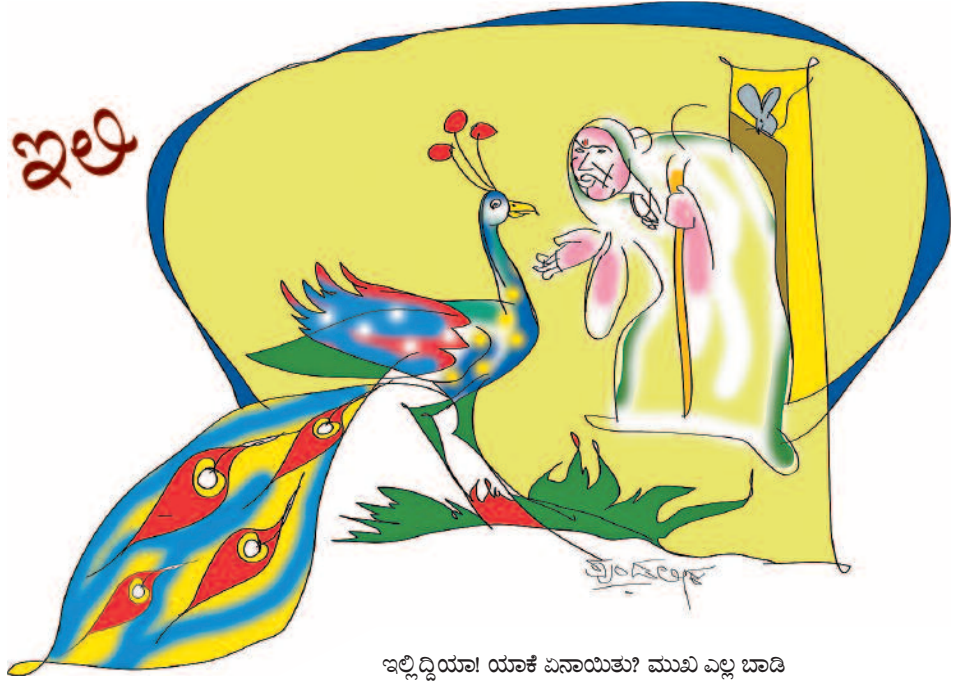
ಒಂದು ದಿನ ದುಃಖ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಬೆಕ್ಕೊಂದು ಬಂದಿತು. ಬೆಕ್ಕು ಅಜ್ಜಿಯ ದುಃಖ, ಆತಂಕ, ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ 'ಏನಜ್ಜಿ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟೆ? ಏನು ಸಮಾಚಾರ? ಮುಖ ಏಕೆ ಬಾಡಿದೆ' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅಜ್ಜಿ 'ನೋಡು, ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲಿಯೊಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಾನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಕಾಳು, ಧಾನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತಿದೆ. ನೀನು ಅದನ್ನು ತಿಂದು ಬಿಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.. ಆದರೆ ಬೆಕ್ಕು 'ಹೋಗಿ ಅಜ್ಜಿ ನನಗೆ ಮಾಡೋದಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಅಜ್ಜಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು.

ಅಜ್ಜಿ ಬೇಸರಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಯಿ ಎದುರಾಯಿತು. ನಾಯಿ ಅಜ್ಜಿಗೆ 'ಏನಜ್ಜಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅಜ್ಜಿ ನಾಯಿಗೆ 'ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಲಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ತಿಂದುಬಿಡು ಎಂದು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಬೆಕ್ಕು ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಆಗೋದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿತು.. ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಗಿದೆ. ನೀನಾದರೂ ಆ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಕಚ್ಚಿಬಿಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ನಾಯಿ ಕೂಡ 'ಹೋಗಿ ಅಜ್ಜಿ, ನನಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಅಜ್ಜಿ ದುಃಖದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಅಜ್ಜಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಣ್ಣೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಕೋಲು 'ಏನಜ್ಜಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅಜ್ಜಿ ಕಥೆ ಹೇಳಿ 'ಮುಂದೆ ನಾಯಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಾರಿಸು' ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ದೊಣ್ಣೆ 'ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಅಜ್ಜಿ ದುಃಖದಿಂದ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಳು.

ಹೀಗೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಹುತ್ತವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಗೆದ್ದಲು ಹುಳುಗಳು ಅಜ್ಜಿಗೆ 'ಏನಜ್ಜಿ ಏನು ಸಮಾಚಾರ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದವು. ಅಜ್ಜಿ 'ನನಗೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬೆಕ್ಕು, ನಾಯಿ, ದೊಣ್ಣೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದಿರುವುದನ್ನು ಗೆದ್ದಲು ಹುಳುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಗೆದ್ದಲು ಹುಳುಗಳು 'ಹೋಗಿ ಅಜ್ಜಿ, ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕೋಲು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದವು. ಅಜ್ಜಿ ದುಃಖದಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಳು.

ತನಗೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಅಜ್ಜಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಹಾವೊಂದು ಎದುರಾಯಿತು. ಅದು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು 'ಏನಜ್ಜಿ,

ಇಲ್ಲಿದ್ದೀಯಾ! ಯಾಕೆ ಏನಾಯಿತು? ಮುಖ ಎಲ್ಲ ಬಾಡಿ ಹೋಗಿದೆ' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅಜ್ಜಿ ಹಾವಿನ ಅನುಕಂಪದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಇದಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದೇನೋ ಎಂಬ ಆಶಾಭಾವನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ 'ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಹಾವು 'ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಸರಸರ ಓಡಿಹೋಯಿತು.

ಅಜ್ಜಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋಚದೆ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಮೊದಲೇ ಕೆಂಪು ಇದ್ದ ಅಜ್ಜಿಯ ಮುಖ ಸೂರ್ಯನ ತಾಪಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಂಪಾಗಿ ಬಾಡಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅಜ್ಜಿ ಕೂತಿದ್ದ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ನವಿಲೊಂದು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನು ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮರದ ಮೇಲಿಂದ ಹಾರಿ ಅಜ್ಜಿಯ ಬಳಿ ಬಂದಿತು.

'ಏನಜ್ಜಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೀಯಾ? ಯಾಕೆ? ಹುಷಾರಿಲ್ಲವಾ? ಏನಾಯ್ತು? ಏನು ತೊಂದರೆ?' ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವದ ಕಾರಣ ಅಜ್ಜಿ ಏನೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಮೌನವಾಗಿ ಕೂತಳು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನವಿಲು ಬಲವಂತಪಡಿಸಿದಾಗ ತನ್ನ ತೊಂದರೆ ತಿಳಿಸಿ ತನಗೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡದಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಜ್ಜಿ ಸುಮ್ಮನಾದಳು. ಆಗ ನವಿಲು 'ಅಜ್ಜಿ ನೀನು ಯೋಚಿಸಬೇಡ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಖಂಡಿತ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ನವಿಲು ಮೊದಲು ಹಾವನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕುಕ್ಕಿ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿತು. ಹಾವು ರೋಷದಿಂದ ಹುತ್ತವನ್ನು ಕೆಡವಿ ಹಾಕಿತು. ಹುತ್ತದೊಳಗಿದ್ದ ಗೆದ್ದಲು ಹುಳುಗಳು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹೊರಬಂದು ದೊಣ್ಣೆ ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ದೊಣ್ಣೆ ನಾಯಿಗೆ ರಪರಪ ಬಡಿತ ಹಾಕಿತು. ನೋವಿನಿಂದ ನಾಯಿ ಬೊಗಳುತ್ತ ಬೆಕ್ಕಿನ ಬಾಲವನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಎಳೆಯಿತು. ಬೆಕ್ಕು ನೋವಿನಿಂದ ಮಿಯಾಂವ್ ಎಂದು ಕಿರುಚುತ್ತಾ ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆಯ ಒಳಗಡೆ ಹೋಗಿ ಇಲಿಯನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ನುಂಗಿತು.

ನವಿಲು ಅಜ್ಜಿಗೆ 'ಅಜ್ಜಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಸುಖವಾಗಿ ಇರಬಹುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಅಜ್ಜಿ ತನ್ನ ಬೊಟ್ಟು ಬಾಯಿಯಿಂದ ನವಿಲಿಗೆ 'ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ, ಧನ್ಯವಾದಗಳು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಳು.

ಸಂಗ್ರಹ: ಡಿ.ವಿ. ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು